

justitsminister i øvrigt hele tåregaskundgørelsen til pressen!)

Imidlertid er der nu – uden at folketinget på noget tidspunkt er blevet orienteret derom – sket det, at justitsministerens løfte til tinget, fremsat under debatten den 26. april 1979, reelt er blevet tilbagekaldt. Kundgørelsessamlingen er *ikke* længere tilgængelig for tingets medlemmer på folketingets bibliotek!

Da jeg for et par uger siden med henblik på genfremsættelse af vort lovforslag vedrørende politiets registreringer ville undersøge, om bemærkningerne skulle føres à jour, viste det sig, at de centrale kundgørelser vedrørende kriminalregistret *ikke* længere fandtes i samlingen. En nærmere undersøgelse viste, at politiet gennem længere tid har arbejdet på en opdeling af kundgørelserne, således at dele af samlingen skal udskilles i et særligt bind, der *ikke* tilgår folketingets bibliotek!

Denne opdeling er foretaget under den tidligere justitsminister, registreringskundgørelserne er trukket ud i maj 1982, og at det i det hele taget retter sig mod de fra et politisk og demokratisk synspunkt væsentligste kundgørelser fremgår af, at en ny indholdsfortegnelse, dateret 15. juni 1982, viser, at overføringen i hvert fald omfatter kundgørelserne

II,8 og II,25: Om militær bistand til politiet,

II,19 og II,51: Om hjemmeværnets politikompanier A og B,

III,8: Om politiets tåregasmateriel og anvendelse heraf(!),

IX: Alle de centrale retningslinjer vedr. kriminalregistret.

(Jeg skal *ikke* kunne sige, om denne liste er fuldstændig, då det kræver en omhyggelig sammenligning med tidligere indholdsfortegnelser, som nu heller *ikke* længere er tilgængelige på biblioteket. Men den viser, at man i hvert fald har overført samtlige de kundgørelser, hvis tilgængelighed for folketinget har vist sig ubekvem for politiet og justitsministeriet, *endog* tåregaskundgørelsen, som den daværende justitsminister *selv* videregav til pressen i en snæver vending!).

En anmodning via folketingets bibliotek

om at få stillet de pågældende kundgørelser til rådighed som hidtil er afslået af justitsministeren i skrivelse af 15. november 1982 med henvisning til, at »Rigspolitechefen har af principielle grunde udtalt sig imod, at den fortrolige del af kundgørelsessamlingen placeres på folketingets bibliotek«, hvilket justitsministeren uden videre tilslutter sig.

Ministeren tilføjer ganske vist, at man vil være indstillet på efter en konkret vurdering at stille *dele* af materialet til rådighed, hvor det må antages at være af betydning for tingets behandling af sager inden for politiets område. Men dels forudsætter det, at medlemmerne ved, hvilket materiale de skal anmode om, dels vides det *ikke*, hvor restriktivt ministeriet vil administrere dette tilsagn, dels udelukker det øjeblikkelig dokumentation vedrørende aktuelle forhold, således som adgangen til kundgørelsessamlingen f.eks. muliggjorde i forbindelse med tåregas-anvendelsen.

Under alle omstændigheder er der tale om en både praktisk og principiel indskrænkning af de muligheder for indsigt og kontrol, folketinget hidtil har haft, og som blev givet ved et klart udtalt løfte fremsat direkte over for folketinget.

På denne baggrund skal jeg anmode folketingets præsidium om meget bestemt at henstille til justitsministeren, at rigspolitechefens kundgørelsessamling fortsat i sin fulde udstrækning gøres tilgængelig for folketingets medlemmer i overensstemmelse med den erklæring, den daværende justitsminister den 26. april 1979 afgav fra tingets talerstol.

Anmodningen fremsættes ud fra den opfattelse, at det må være præsidiets opgave at varetage tingets interesser, også i forhold til regeringens medlemmer, og at præsidiet derfor *ikke* stiltiende bør se på, at den forrige og den nuværende justitsminister vilkårligt indskrænker folketingets mulighed for indsigt i et område af deres forvaltning – og da slet *ikke*, når det drejer sig om et så vigtigt, kontroversielt og i den offentlige debat centralt placeret område som politiet, dets arbejde og retningslinjerne for dette arbejde.

Med venlig hilsen

PREBEN WILHJELM